

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง บทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาท้องถิ่น : ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนตำบลการแก่น อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผู้ศึกษาขอเสนอสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การศึกษา
2. วิธีดำเนินการศึกษา
3. การวิเคราะห์ข้อมูล
4. สรุปผลการศึกษา
5. อภิปรายผลการศึกษา
6. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลการแก่น อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลการแก่น อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

วิธีดำเนินการศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษา แบ่งออกได้ตามลำดับดังนี้ คือ

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลการแก่น อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แบ่งเขตการปกครองเป็น 10 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1 บ้านดงบาก	หมู่ที่ 6 บ้านโนนทัย
หมู่ที่ 2 บ้านโนนมันแกว	หมู่ที่ 7 บ้านโนนสง่า
หมู่ที่ 3 บ้านถาวรเอน	หมู่ที่ 8 บ้านหนองตาตื่น
หมู่ที่ 4 บ้านเขาวุ้ง	หมู่ที่ 9 บ้านหนองกลางดง
หมู่ที่ 5 บ้านมะชม	หมู่ที่ 10 บ้านเขวาใต้

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลถาวรเอน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 2,977 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลถาวรเอน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 353 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างกรณีทราบจำนวนของประชากรจากสูตรของยามานะ โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลถาวรเอนต่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีเนื้อหาที่ศึกษาประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

- 3.1 บทบาทด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความปลอดภัย
- 3.2 บทบาทด้านการส่งเสริมอนุรักษ์พิธีกรรมและรักษาวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น
- 3.3 บทบาทด้านเศรษฐกิจ
- 3.4 บทบาทด้านการศึกษา
- 3.5 บทบาทด้านสาธารณสุข
- 3.6 บทบาทด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์
- 3.7 บทบาทด้านโครงสร้างพื้นฐาน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามประยุกต์จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของการศึกษา โดยแบ่งเนื้อหาและโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การประกอบอาชีพและรายได้

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลการแ่อน อำเภอ พัทลุงภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 7 ด้าน คือ บทบาทด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความปลอดภัย บทบาทด้านการส่งเสริมอนุรักษ์พิธีกรรมและรักษาวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น บทบาทด้านเศรษฐกิจ บทบาทด้านการศึกษา บทบาทด้านสาธารณสุข บทบาทด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ และบทบาทด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำนวน 20 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลการแ่อน อำเภอ พัทลุงภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม มีลักษณะแบบปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้มาทั้งหมด 353 ชุด โดยนำมาจัดหมวดหมู่และบันทึกคะแนนแต่ละคนจากแบบสอบถาม นำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ระดับบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลการแ่อนต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลการแ่อน อำเภอ พัทลุงภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สถิติที่ใช้ในการประมาณค่าที่ช่วงความเชื่อมั่นที่ 95% ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล การแ่อน อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยใช้การวิเคราะห์สรุปประเด็นเนื้อหา แล้วแจกแจงค่าความถี่

สรุปผล

จากการศึกษา เรื่อง บทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาท้องถิ่น : ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนตำบลการแ่อน อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สรุปผล ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลการแ่อน อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 40-49 ปี โดยจบการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุด ประกอบอาชีพเกษตรกร และมีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลการแ่อน อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลการแ่อน มีบทบาทต่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลการแ่อน มีระดับบทบาทด้านการส่งเสริมอนุรักษ์พิธีกรรม และรักษาวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมาคือ บทบาทด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ บทบาทด้านเศรษฐกิจ บทบาทด้านสาธารณสุข บทบาทด้านการศึกษา บทบาทด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความปลอดภัย และบทบาทด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นลำดับสุดท้าย เมื่อพิจารณาบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลการแ่อนต่อการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกเป็นรายด้านพบว่า

2.1. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความปลอดภัย พบว่าในด้านนี้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลการแ่อนมีบทบาทโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดูแลเฝ้าระวัง และป้องกันปัญหาอาชญากรรมในชุมชนได้มากที่สุด รองลงมาสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลถาวรเอน ให้ความร่วมมือในการออกตรวจตราและกำหนดกฎเกณฑ์ของหมู่บ้าน เพื่อดูแลความปลอดภัย ในทรัพย์สินของประชาชน ส่วนการที่สมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของประชาชน เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม ถนนชำรุด พืชผลทางการเกษตรเสียหาย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมี บทบาทน้อยที่สุด

2.2 ด้านการส่งเสริมอนุรักษ์พิธีกรรมและรักษาวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น พบว่า ในด้านนี้มีการแสดงบทบาทโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความร่วมมือในการบำรุงรักษาและฟื้นฟูภูมิปัญญา และวัฒนธรรมท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมาเห็นว่ามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของหมู่บ้าน หรือ อบต. เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง ประเพณีบุญบั้งไฟ เป็นประจำและต่อเนื่อง ส่วนการประชาสัมพันธ์และชักชวนประชาชนในหมู่บ้านได้เข้ามามีส่วนร่วมในงานประเพณี ท้องถิ่นต่างๆ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทน้อยที่สุด

2.3 ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ด้านนี้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมี บทบาทโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สมาชิกสภาองค์การ บริหารส่วนตำบลมีบทบาทในการออกเยี่ยมเยียนประชาชนเพื่อรับฟังปัญหาและ ความต้องการด้านประกอบอาชีพมากที่สุด รองลงมาบทบาทในการติดต่อประสานงาน กับหน่วยงานภายนอก เช่น เกษตรอำเภอ พัฒนาการอำเภอ ให้นำความรู้ด้านวิชาชีพมา ถ่ายทอดและฝึกอบรมให้ประชาชน ส่วนการส่งเสริมความเข้มแข็งหรือพึ่งตนเองโดยการจั ดรวมกลุ่มอาชีพต่างๆ เช่น กลุ่มพัฒนาสตรี กลุ่มงานส่งเสริมอาชีพของผู้สูงอายุ ผู้พิการ และ กลุ่มเยาวชนต่างๆ มีบทบาทน้อยที่สุด

2.4 ด้านการศึกษา พบว่า ในด้านนี้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมี บทบาทโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับสถาบันการศึกษาในชุมชนมากที่สุด รองลงมาสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลให้การสนับสนุน จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ภายในชุมชน เช่น ห้องสมุด ประชาชน ส่วนการสอดส่องดูแลและประสานขอความช่วยเหลือเมื่อพบว่าศูนย์พัฒนาเด็ก

เล็กหรือสถาบันการศึกษาในพื้นที่ได้รับความเดือดร้อน เช่น ด้านอาคารสถานที่ ด้านคุณภาพชีวิต สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทน้อยที่สุด

2.5 ด้านสาธารณสุข พบว่า ในด้านนี้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในการรณรงค์เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน เช่น การเล่นกีฬา การรักษาความสะอาด รวมทั้งการส่งเสริมสุขภาพ มากที่สุด รองลงมาเห็นว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความร่วมมือเกี่ยวกับการป้องกันและระงับโรคติดต่อในชุมชนอย่างสม่ำเสมอและทั่วถึง และมีบทบาทในการหาแนวทางการเก็บขยะ กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอย่างเป็นระบบและมีความเหมาะสม ส่วนบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในการเผยแพร่ความรู้ให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีปลอดภัยจากสารเคมีปนเปื้อนจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีบทบาทน้อยที่สุด

2.6 ด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ พบว่า ในด้านนี้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทในการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอขอรับเบี้ยยังชีพให้แก่ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยโรคเอดส์ มากที่สุด รองลงมาสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทในการสนับสนุนส่งเสริมด้านกีฬาเพื่อสร้างโอกาสให้เยาวชน สร้างนิสัยรักการกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

2.7 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ในด้านนี้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทในการสำรวจข้อมูลปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชน เพื่อเสนอผู้บริหารให้ดำเนินการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับบทบาทในการชักชวนให้ประชาชนช่วยกันบำรุงรักษาสาธารณสมบัติของตำบล

3. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของประชาชนต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลถาวรแอนด์ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน 7 ด้าน

3.1 ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความปลอดภัย ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลถาวรแอนด์ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคามว่า ควรหาแนวทางเพื่อป้องกัน

ปัญหาสุขภาพจิตในชุมชนสอดคล้องดูแลอย่างต่อเนื่อง และควรเสียสละประโยชน์ส่วนตัว ร่วมทำกิจกรรมส่วนรวมของหมู่บ้านอยู่เสมอ รวมทั้งควรเป็นผู้ประสานให้ความช่วยเหลือ เมื่อประชาชนได้รับความเดือดร้อน กับ อบต.

3.2 ด้านการส่งเสริมอนุรักษ์พิธีกรรมและรักษาวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลการเห็นว่าควร สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อเป็นการอนุรักษ์ พิธีกรรมประเพณีและวัฒนธรรม ท้องถิ่นเป็นประจำทุกปี

3.3 ด้านเศรษฐกิจ ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลการเห็นว่าควรหาแนวทางแก้ไขปัญหาการว่างงานของประชาชนหลังฤดู เก็บเกี่ยวผลผลิตและสนับสนุน ให้มีการฝึกอาชีพ ให้กับประชาชนในท้องถิ่น

3.4 ด้านการศึกษา ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลการเห็นว่าควรสนับสนุนให้มีโครงการมอบทุนการศึกษาให้แก่เด็ก นักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์

3.5 ด้านสาธารณสุข ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลการเห็นว่าควรสนับสนุนให้มีการรณรงค์ป้องกัน โรคติดต่อที่สำคัญอย่างต่อเนื่อง

3.6 ด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะแก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลการเห็นว่า ควรสนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันกีฬา เช่น การจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนสัมพันธ์ภายในชุมชน

3.7 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลการเห็นว่า ควรสนับสนุนให้มีไฟฟ้าแสงสว่างตามท้องถนน ภายในหมู่บ้านอย่างทั่วถึง ปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรังและถนนดิน ให้ใช้งานได้สะดวก ขึ้นและ ขุดลอกคลอง แหล่งกักเก็บน้ำ เพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น โดยมีประชาชนให้ ข้อเสนอแนะในด้านนี้มากที่สุด ซึ่งเห็นได้จาก ผลการศึกษาระดับบทบาทสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลการนั้นมีบทบาทในด้านนี้น้อยที่สุด

อภิปรายผล

องค์การบริหารส่วนตำบลถาวรแอน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีเขตการปกครองทั้งหมด 10 หมู่บ้าน ความสำเร็จประการหนึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพต่อการพัฒนาท้องถิ่นขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านสมรรถนะขององค์กรในการบริหารจัดการทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจัยหนึ่งที่สำคัญคือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะตัวแทนของประชาชนย่อมมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้น หากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้กระทำตามบทบาทและอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ก็จะมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมต่อไป จากการศึกษาบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลถาวรแอน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ในครั้งนี้ได้ผลการศึกษาที่สามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. การศึกษาบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลถาวรแอน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลถาวรแอนมีบทบาทโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ที่ช่วงค่าความเชื่อมั่นที่ 95% โดยมีค่าเฉลี่ย 3.25 - 3.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีบทบาทอยู่ในระดับมาก 2 ด้านและมีบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย บทบาทด้านการส่งเสริมอนุรักษ์พิธีกรรมและรักษาวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น บทบาทด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ บทบาทด้านเศรษฐกิจ บทบาทด้านสาธารณสุข บทบาทด้านการศึกษา บทบาทด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความปลอดภัย และบทบาทด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าพื้นที่ส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นพื้นที่ชนบท แต่ละหมู่บ้านอยู่ห่างไกลกัน และมีเส้นทางการคมนาคมไม่ค่อยสะดวก จึงเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาในพื้นที่ การพัฒนาส่วนใหญ่จึงเน้นในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แต่ต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูงไม่สอดคล้องกับเงินรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล การพัฒนาในด้านอื่นๆ จึงต้องคัดทอนลงเพราะมีงบประมาณจำกัด ทำให้การพัฒนาเกิดความไม่สมดุล การแสดงบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนหนึ่ง จึงขึ้นอยู่กับปัจจัยเหล่านี้ด้วย

ผลการศึกษาสอดคล้องผลการวิจัยของ ศรีทัย รวมสุข (2550 : 56-57) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคอยฮาง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลใน 6 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านสังคม 2) ด้านศิลปวัฒนธรรม 3) ด้านอาชีพ 4) ด้านการศึกษา 5) สาธารณสุข ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนเห็นว่า บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคอยฮาง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลคอยฮาง มีปัจจัยข้อมูลพื้นฐานใกล้เคียงกับองค์การบริหารส่วนตำบลถาวรแ่น คือ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก มีเขตการปกครอง 8 หมู่บ้าน มีประชากร จำนวน 4,472 คน ซึ่งจำนวนประชากรมีผลในด้านการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลเช่นเดียวกัน อีกทั้ง ลักษณะของประชากรในแต่ละหมู่บ้านมีหลายชนเผ่า ทำให้ส่งผลต่อการแสดงบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย

ผลการศึกษาพบว่าไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชวลิต ปานมาก (2549 : 55-57) ได้ศึกษาเรื่อง ทรรศนะของประชาชนต่อบทบาทของสมาชิกสภาเทศบาลในการพัฒนาท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณี เทศบาลตำบลบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทของสมาชิกสภาเทศบาลในการพัฒนาท้องถิ่น ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านสังคม ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านอาชีพ ด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข และด้านสาธารณสุขพบ ว่า ทรรศนะของประชาชนต่อบทบาทของสมาชิกสภาเทศบาลในการพัฒนาท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบการปกครองที่มีความแตกต่าง ไม่ว่าจะเป็งบประมาณ ขนาดพื้นที่ จำนวนประชากรก็ส่งผลต่อการแสดงบทบาทของสมาชิกสภาท้องถิ่นต่อการพัฒนาท้องถิ่นได้เช่นเดียวกัน

ส่วนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลถาวรแ่นที่ได้ศึกษาทั้ง 7 ด้านพบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลถาวรแ่นมีบทบาทในด้านการส่งเสริมอนุรักษ์พิธีกรรมและรักษาวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นมากที่สุด เห็นได้จาก การสนับสนุนให้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดงานประเพณีท้องถิ่นเป็นประจำทุกปี และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประชาสัมพันธ์และชักชวนประชาชนในหมู่บ้านได้เข้ามามีส่วนร่วมในงานประเพณีท้องถิ่นต่างๆ ถือได้ว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้แสดงบทบาทตามหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ได้กำหนดไว้ คือ การบำรุงรักษาศิลปะ

จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น สอดคล้องกับแนวคิด การพัฒนาของ วิทยากร เชียงกูล (2527 : 17-18) ได้กล่าวว่า การพัฒนาที่แท้จริง หมายถึง การทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนมีความสุข ความสะดวกสบาย ความกินคืออยู่ดี ความเจริญทางศิลปวัฒนธรรมและจิตใจ และความสงบสันติ

ส่วนบทบาทด้านโครงสร้างพื้นฐาน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล การแอ่น มีบทบาทน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ขาดการนำเสนอปัญหาได้อย่างจริงจัง และส่วนหนึ่งอาจมีสาเหตุมาจากเงินอุดหนุนของรัฐน้อยเกินไป งบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ ลักษณะพื้นที่เป็นพื้นที่ชนบท แต่ละหมู่บ้านอยู่ห่างกัน ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น โครงการก่อสร้าง/ปรับปรุงถนน การขยายเขตน้ำประปา การติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่าง น้อยลงไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตรา กาวี (2550 : 75-76) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ภูมิปัญญาการปกครอง ส่วนท้องถิ่นกับบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอ เมือง จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาและอุปสรรคของบทบาทการพัฒนา ท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีปัญหาเรื่องเงินอุดหนุนของรัฐน้อยเกินไป รองลงมาคือ งบประมาณมีไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการศึกษาไปใช้

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ข้อเสนอแนะเป็นข้อมูลสะท้อนถึงความต้องการ ของประชาชนที่มีต่อการแสดงบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและ การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลการแอ่น ซึ่งอาจจะเป็นแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลการแอ่นและใช้เป็นแนว ทางการแก้ไขปรับปรุงด้านการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ ดังจะเห็นได้ว่า สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลการแอ่น ยังมีบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลควรเพิ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทการพัฒนา ท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในแต่ละด้านให้มากขึ้น และผู้บริหารควร นำข้อมูลความต้องการของประชาชนเพื่อการแก้ไขปัญหา ดังนี้

1.1 ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความปลอดภัย ควรหาแนวทางป้องกันปัญหาอาชญากรรมในชุมชนสอดคล้องดูแลอย่างต่อเนื่อง และ ควรเสียดสประโยชน์ส่วนตัว ร่วมทำกิจกรรมส่วนรวมของหมู่บ้านอยู่เสมอ เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในตำบล ไม่ว่าจะอุบัติเหตุ หรือภัยธรรมชาติต่างๆ

1.2 ด้านการส่งเสริมอนุรักษ์พิธีกรรมและรักษาวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ควรสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมต่างๆเป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของท้องถิ่น

1.3 ด้านเศรษฐกิจ ควรหาแนวทางแก้ไขปัญหาการว่างงานของประชาชน หลังฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิตและสนับสนุน ให้มีการฝึกอาชีพให้กับประชาชน เพื่อเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายให้กับเกษตรกรในท้องถิ่น

1.4 ด้านการศึกษา ควรสนับสนุนให้มีโครงการมอบทุนการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ เพื่อการพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกันให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและชีวิตความเป็นอยู่ในท้องถิ่น

1.5 ด้านสาธารณสุข ควรสนับสนุนให้มีการรณรงค์ป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างการป้องกันโรค การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ ตลอดจนการคุ้มครองผู้บริโภคในท้องถิ่น

1.6 ด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ ควรสนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันกีฬา เช่น กีฬาเยาวชนสัมพันธ์ภายในชุมชน เพื่อส่งเสริมการกีฬาให้แก่เด็กเยาวชนและประชาชนในท้องถิ่นก่อให้เกิดความรักความสามัคคีในชุมชน

1.7 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประชาชน ควรสนับสนุนให้มีไฟฟ้าแสงสว่างตามท้องถนนภายในหมู่บ้านอย่างทั่วถึง ปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรังและถนนดิน ให้ใช้งานได้สะดวกขึ้นและ ขุดลอกคลอง แหล่งกักเก็บน้ำ เพื่อพัฒนาด้านการคมนาคมขนส่งทางบกให้ทั่วถึง พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและอุปโภคบริโภคให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการแสดงบทบาทและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลถาวร อำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัด

มหาสารคาม เพื่อจะได้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการแสดงบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นนั้น ประกอบด้วยอะไรบ้าง

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบการการแสดงบทบาทและการปฏิบัติหน้าที่ของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เพื่อเพิ่มขอบเขตการศึกษาในองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ หรือระดับ อำเภอ เพื่อศึกษา การแสดงบทบาทตามหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าอยู่ในระดับใด

2.3 ควรศึกษาในเรื่องการรับรู้บทบาทตามอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่น ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเจาะลึกในแต่ละด้าน เช่น ทางด้านเศรษฐกิจ ทางด้านสังคม หรือทางด้านประเพณีวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY